

Még ezt a mozdulatot: önmagának

Ezt a mozdulatot még befejezettnek nyilvánítja. Ezt a mozdulatot, még, befejezettnek.

Aztán megsimogatja. Aztán magához öleli. Aztán sűrű és puha és sosem-volt nevetések.

Még ezt a pillanatot! Még ezt a pillanatot, mondja, aztán csak szomorúság. Nyugtalan

tétovaság ez, bizarr-sosem-volt üzenet. Csak tetovaság ez, ahogy a fenyvések között! Csak

szomorúság. Mint üldözött, kiközösített, ott-honát nem lelő, nyugtalan vad, szemmel nem

látható erdei ösvényeken. Mikéntha óvatos, rebbenő figyelemmel lépne szemmel nem látha-

tó erdei ösvényeken. Mint üldözött vad. Mozdulatát már befejezettnek nyilvánítja. Aztán

csak mozdulattalan. Utoljára még sűrű és puha és sosem-volt nevetések. Még ezt a pilla-

natot! Még ezt a pillanatot megőrzöm magamnak, mondja, és a szemével jelez, mintegy

önmagának. A pillantásával önnönmagának nyugtalan jelez. Ösvénytelen ösvényeken akárha

tétován, bolyong. Ösvénytelen ösvényeken. Még ezt a mozdulatot, miként az erdei vad,

megőrzöm magamnak, mondja. Mint üldözött, ott-honát nem lelő, erdei vad. Megőrzöm ön-

magamnak. Mint kiközösített vadonlakó. Ezt a mozdulatot már befejezettnek nyilvánítja.

Aztán megsimogatja. Aztán magához öleli. Aztán sűrű és puha és sosem-volt nevetések.

Még ezt a mozdulatot: önmagának. Körülötte különös csönd. Különös hallgatás körülötte.